

בגדר שומע כעונה

המשך בסוגיא דשחיטת חרש

חולין (ב.)

משנה מגילה (פרק ד' משנה ה')

- מה תמוה במשנה זו? ועיין במפרשי המשנה שהשתדלו ליישב את הקושי.
ועי' בגמ' הבאה, דמיירי במנהגי אמירת ההלל בציבור ע"י החזן והקהל -
גמרא סוכה (לח:), "הוא אומר ברוך הבא ... ולא בקראך"
[ניתן גם להקדים ולהתחיל מתחילת העמוד].
- האם ניתן ליישב את המשנה דלעיל עפ"י הכלל הנזכר בגמ' סוכה?

ויש מקשין על התירוץ הזה מכח דין א' מהל' נשיאת כפים -

גמרא סוטה (לח. בסופו), "תניא אידך כה תברכו פנים ... שאומר לחבירו"

בית הלוי (בסוף חי' חנוכה) ד"ה מה

[חזון איש אורח חיים (ריש סי' כ"ט), **קהלות יעקב** ברכות (ריש סי' י"ג), **עמק ברכה** נשיאת כפים (אות ה')]

בקשר למשא-ומתן הזה, יש לעיין ולהתבונן גם במקורות הבאים:

משנה ביכורים (פ"ג מ"ז)

- והרי מקרא ביכורים צריך להיאמר בקול רם (עי' **מנחת חינוך** ריש מצוה תר"ו עפ"י גמרא רפ"ז דסוטה). וא"כ מה קשה לך בזה?

רש"י סוכה (שם, סוף ד"ה הוא אומר ברוך), "וכן למתפללין ..."

תוס' שמה (ד"ה שמע)

- מהי מחלוקתם בדין?
- מהו שורש המחלוקת?

השוה ג"כ לטעמו של הריטב"א בדין הזה - **ריטב"א** שמה (ד"ה הוא אומר ברוך)

וע"ע - **תוס' ברכות** (כא: ד"ה עד), "וכתב רש"י ... וגדול המנהג"